

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»
Інститут мистецтв
Кафедра народних інструментів і музичного фольклору
Івано-Франківське обласне громадське товариство «Бойківщина»

«Квітонько бойкине» –

**пісні для вокального ансамблю
у супроводі бандури**

**Обробка, аранжування, упорядкування
Лариси Дуди**

Івано-Франківськ
2014

УДК 784:787.6
ББК 85.314.2
К 32

«Квітонько бойкине» : Пісні для вокального ансамблю у супроводі бандури / Обробка, аранжування, упорядкування Лариси Дуди. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2014 р. – 104 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Інституту мистецтв ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» протоколом № 3 від 26 листопада 2014 р.

К 32 У збірнику вміщено українські, у тому числі бойківські, народні та авторські пісні у супроводі бандури та скрипки з репертуару вокального ансамблю «Воля» Івано-Франківського обласного громадського товариства «Бойківщина». Більшість пісень апробовано під час виступів ансамблю на концертах і фестивалях в Україні та за кордоном. Нотне видання стане в нагоді керівникам вокальних ансамблів навчальних і мистецьких закладів, широкому загалу шанувальників української пісні.

Рецензенти:

Дмитро Губ’як – заслужений артист України, доцент кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка;

Петро Чоловський – заслужений працівник культури України, доцент кафедри народних інструментів і музичного фольклору Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Автор висловлює щиру подяку за сприяння у виданні збірника родині – Олені Миколаївні Когут, Олексієві Володимировичу Шевченку, батькам Ігорю Тимофійовичу та Ользі Олексіївні Когутам.

ISBN

© Л. І. Дуда – обробка, аранжування, упорядкування, вступне слово, 2014.

ЗМІСТ

Від упорядника 4

Українські народні пісні:

1. На Вкраїні ми родились 7

2. Рушив поїзд в далеку дорогу 9

3. Я сьогодні щось дуже сумую. Мел. і сл. невідомого автора 13

4. Повіяв вітер степовий 16

5. Люляй-люляй, мій синочку (колискова) 19

6. Спи, мій хлопчику (колискова) 23

Українські народні пісні про кохання:

7. А зорі, а зорі по синьому морі 25

8. Наталочко 29

9. Сильний вітер 35

10. Іванку, Іванку 38

11. Їхав йвась на коні (бойківська жартівлива) 42

Танцювальні пісні:

12. Ви, музики, грайте 47

13. Коломийки 49

Пісні літературного походження:

14. По діброві вітер виє. Укр. нар. пісня на слова Т. Шевченка 52

15. Час рікою пливе. Укр. нар. пісня на слова І. Франка 53

Авторські пісні:

16. Вишиванка. Муз. Оскара Сандлера, сл. Миколи Сомы 55

17. Мамина коса. Муз. В. Хорта, слова І. Чернецького 60

18. Пісня про тата. Муз. і сл. Наталії Май 63

19. В степу гриміли грози. Муз. Лариси Дуди, сл. Миколи Луківа 66

20. Квітонько бойкине. Муз. Лариси Дуди, сл. Михайла Романовича 70

21. Фіалки. Муз. і сл. Лариси Дуди 76

22. Рідний бойківський край. Муз. Лариси Дуди, сл. Любові Юрків 81

Колядки:

23. В Вифлеємі новина 86

24. В глибокій долині 88

25. Добрий вечір тобі, пане господарю 90

26. На Різдво Христове Ангел прилетів 92

27. Новая радість світу ся з’явила 95

28. У полі, у полі маленька хатинка 98

Веснянки та гаївки:

29. Ой, веснянко біла (веснянка) 101

30. Ми голуба ізловили (гаївка) 102

1-15, 23-30 – обробка Л. Дуди;
16-22 – аранжування Л. Дуди.

ВІД УПОРЯДНИКА

*Мій вишиваний краю, в барвінковім розмаю
Любі серцю світанки твої,
І твої вишиванки, і коли бойківчанки
В надвечір'ї співають пісні.
Любов Юрків.*

Саме так – ніжно й лірично – зазвичай звучить українська народна, зокрема бойківська, пісня, в якій устами народу оспівується краса рідного краю, хвилюючі емоції та почуття.

Більшість пісень, що представлені в цьому збірнику, побутують у пісенному репертуарі українців, депортованих у 1951 р. з сіл Чорна, Літовищі, Лип'я Нижньо-Устріцького району Дрогобицької області (територія нинішньої Республіки Польща) й розселених практично по всій території теперішньої України. Вони належали до етнічної групи бойків. Долею обставин частина переселенців та їхні нащадки проживають тепер у м. Івано-Франківську.

Велику тугу за втраченою домівкою стримано, але чітко передає пісня «На Вкраїні ми родились», мимоволі даючи відповідь на запитання, чому у бойків так багато сумних пісень. Тому, що в них виливалися сум і біль, про які вони не мали можливості нікому й розказати, хіба що тихо, зі сльозами на очах проспівати у пісні. Цю саму тему у більш ліричному плані підхоплює ще одна улюблена бойками пісня – «Рушив поїзд в далеку дорогу». Особливої актуальності в наш час набули пісні патріотичного змісту, зокрема історична пісня періоду руйнування Запорізької Січі «Я сьогодні щось дуже сумую» та баладна пісня про січових стрільців «Повіяв вітер степовий».

Колискова «Люляй-люляй, мій синочку» хоча й належить до родинно-обрядових пісенних жанрів, проте описує трагічну загибель сина. Таким чином у ній поєднано жанр колискової з елементами плачу-голосіння матері, а драматично напружений розвиток сюжету вказує на риси баладного жанру.

З-поміж багатой палітри пісень про кохання у збірнику представлено улюблені бойками «А зорі, а зорі по синьому морі», «Іванку, Іванку», «Їхав Йвась на коні» (любовна жартівлива) та інші. Вміння бойків відпочивати після праці та жартувати яскраво змальовують танцювальні пісні «Ви, музики, грайте» та «Коломийки».

Чільне місце у репертуарі сучасних бойків займає поезія славетних українських творців з бойківським корінням – Т. Шевченка та І. Франка. До збірника увійшли дві відомі народні пісні на тексти поетів («По діброві вітер вие», «Час рікою пливе»).

З великою пошаною бойки дотримуються звичаїв та обрядів. Щороку на Різдвяні свята в їхніх оселях лунає дзвінка коляда з найкращими побажаннями здоров'я, щастя та добра на цілий рік, звеселяючи усіх присутніх у домі. У зразках зимового календарного циклу («В глибокій долині», «Новая радість світу ся з'явила»), а також весняного (гаївка «Ми голуба ізловили») добре збережена бойківська говірка. Відома колядка «Добрий вечір тобі, пане господарю» запропонована для виконання у супроводі, поряд з бандурою, традиційного бойківського інструмента сопілки. Підкреслити ніжність і чарівність юної весни у пісні

«Ой веснянко біла» допомагають звуки скрипки, не менш популярної у бойківському побуті.

Окрім народних пісень, популярністю користуються і авторські, в яких оспівуються любов та повага до батьків («Мамина коса», «Пісня про тата»), до рідної землі, традицій («Вишиванка», «Рідний бойківський край»), історії про кохання («Квітонько бойкине», «В степу гриміли грози», «Фіалки»).

Українські народні пісні, збагачені бандурним акомпанементом, а також звучанням скрипки та сопілки, з одного боку, отримують нове втілення, трансформуються у концертні твори, а з другого – зберігаються у дещо змінений та доповнений формі для наступних поколінь. Також популяризуються авторські твори, близькі до народних за текстом та мелодією, створюються нові цікаві твори, що сприяє продовженню пісенних бойківських традицій.

Ансамбль «Воля» Івано-Франківського обласного громадського товариства «Бойківщина» під керівництвом Лариси Дуди (Когут) розпочав творчу діяльність у 2004 році як вокальний квартет у складі Ірини Копійчук (Дзеньків), Лариси Когут, Володимира Дутчака та Володимира Рудницького. Він взяв участь у II Міжнародному фольклорному фестивалі «Бойківська ватра», виступивши у м. Рожнятів та с. Грабів 3–5 вересня 2004 року. У Рожнятові колектив презентував бойківські пісенні традиції, виконавши пісні «На Вкраїні ми родились» та «Рушив поїзд в далеку дорогу». А у с. Грабів Рожнятівського району у виконанні ансамблю звучали не менш популярні у бойківському товаристві українські народні пісні «А зорі, а зорі по синьому морі», «Ой, чий то кінь стоїть?», «Ішов козак потайком», «Ой, у вишневому саду» та інші.

Згодом колектив у дещо зміненому складі (Лариса Когут, Надія Пилип, Роман та Володимир Рудницькі) взяв участь у «Святі українського рушника» (22 березня 2005 року, обласний науково-методичний центр, м. Івано-Франківськ), де, крім вищеназваних пісень, виконав твір Василя Корча та Йосипа Фиштика «Рушничок для сина».

Постійні творчі пошуки керівника колективу визначили його подальший розвиток; склад ансамблю поступово став жіночим, його учасники – члени бойківського товариства. Виконання творів збагатилося супроводом бандури, а згодом і скрипки. Вперше у супроводі бандури ансамбль виступив у концерті в м. Долина в рамках проведення заходів, присвячених 55-й річниці депортації етнічних українців з Польщі в 1951 році (12 листопада 2006 року). Відтоді колектив бере активну участь у фольклорних фестивалях, творчих виставках, презентаціях та концертах.

Ансамбль «Воля» брав участь у Всесвітніх бойківських фестинах «З чистих джерел» (м. Турка Львівської області, 2007 та 2012 роки), V («Кличе зелена неділя») та VII («Поклик мого серця») Прикарпатських фольклорно-етнографічних фестивалів лемківської культури (12–13 червня 2011 та 13–14 липня 2013 років, с. Рівня Рожнятівського району Івано-Франківської області).

Пам'ятною для ансамблю стала подорож до Польщі на малу батьківщину бойків, депортованих у 1951 році із села Чорна Нижньо-Устріцького повіту Підкарпатського воєводства (27–28 серпня 2011 р.).

На I Регіональному фестивалі бойківської культури «Бойківські фестини» у м.

Тернопіль (16 червня 2012 р.) колектив виступав під керівництвом Галини Головатої (Когут). Сповненим натхнення і творчої наснаги був виступ на «Святі Карпатського літа» (4 серпня 2013 року, урочище Калиновець біля с. Вишків Долинського району Івано-Франківської області).

Вже традиційною для колективу стала участь у заходах Народного дому «Просвіта» (м. Івано-Франківськ), спрямованих на збереження та відновлення фольклорних традицій, зокрема «Коляда у Просвіті» (14 січня 2011, 13 січня 2013 та 12 січня 2014 років), «Свято гаївок» (12 травня 2013 р.). Учасниця колективу Уляна Завалко органічно доповнює вокальні виступи художнім декламуванням поезій. Щороку з уст учасників ансамблю на Різдво Христове лунають коляда і віншування для членів бойківського товариства, друзів та знайомих. У 2014 році восьмирічний школяр Олексій Головатий прикрасив такі колядування грою на сопілці.

На святі «Останнього дзвінка» (30 травня 2014 р., вечірня школа № 1, м. Івано-Франківськ) у виконанні ансамблю прозвучала сповнена смутку і драматизму пісня «Мамина коса» (слова І. Чернецького, музика В. Хорта), присвячена прикарпатцям, загиблим у ході бойових дій на сході України. Відтак репертуар ансамблю поповнився патріотичними піснями – колисковою «Люляй, люляй, мій синочку» та історичною «Я сьогодні щось дуже сумую».

Колектив постійно підтримує голова Івано-Франківського обласного товариства «Бойківщина» Дарія Петrenchко, надає його учасникам старовинний бойківський одяг з власної приватної колекції.

Серед нагород ансамблю «Воля» – подяки та дипломи за участь у фестивалях. У творчих планах – пошук нових творів, відтворення давніх бойківських пісень у новому звучанні у супроводі бандури та скрипки, сопілки, подальші виступи на різних мистецьких заходах України та зарубіжжя з метою збереження української народної пісні, популяризації авторської пісні, що сприяє відновленню та розвитку української культури.

Склад ансамблю «Воля»

Дуда Лариса Ігорівна – музичний керівник ансамблю «Воля» з 2004 року, бандуристка, автор вокально-інструментальних обробок пісень для ансамблю, частина з яких захищена свідоцтвами авторського права на твір.

Закінчила з відзнакою Івано-Франківське державне музичне училище імені Д. Січинського (2003; клас бандури старшого викладача М. В. Стахмич), Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника (2008; клас бандури професора, доктора мистецтвознавства В. Г. Дутчак). З 2000 по 2011 рр. – артистка Муніципальної капели бандуристів Центрального народного дому (м. Івано-Франківськ). З 2008 р. за сумісництвом – концертмейстер кафедри народних інструментів і музичного фольклору ПНУ ім. В. Стефаника. Аспірантка ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» за спеціальністю 26.00.01 – Теорія та історія культури.

Шатковська Наталія Дмитрівна, підприємець; Шалкітене Ірина Степанівна, журналіст; Завалко Уляна Василівна, студентка; Мачишин Ольга Іванівна, бібліотекар, скрипалька; Завалко Ірина Йосипівна, інженер; Івануха Любов Миколаївна, інженер; Головата Галина Ігорівна, концертмейстер, піаністка; Головатий Олексій, школяр.

На Вкраїні ми родились

українська народна пісня

Обр. Л. Дуди

Дуже помірно
СКРИПКА

Скрипка

Бандура

ВОКАЛ
mp

1. На Вкра - ї - ні ми ро -

Вок.

ди - лись, на Вкра - ї - ні ми зрос - ли. А те - пер чу - жі - ї

Вок.

лю - ди в чу - жий край нас за - вез - ли. А те - пер чу - жі - ї

Б-ра

На Вкраїні ми родились

Вок./ Скр. 18

лю - ди в чу-жий край нас за-вез - ли. 2. До-ле //-лить. //-ли.

Б-ра 18

1 2 СКР. 3

1. На Вкраїні ми родились, на Вкраїні ми зросли.
А тепер чужії люди в чужий край нас завезли. (2)

2. Доле ж наша нещаслива – на чужині важко жить.
Як згадаю про Вкраїну, в грудях серце заболить. (2)

Перегра

3. Як згадаю про Вкраїну, про походи тії всі.
Як ходили, як гуляли в своєму рідному селі. (2)

4 (1). На Вкраїні ми родились, на Вкраїні ми зросли.
А тепер чужії люди в чужий край нас завезли. (2)

Рушив поїзд в далеку дорогу

українська народна пісня

Обр. Л. Дуди

Вок. СКР. ВОКАЛ

Помірно СКРИПКА

Скрипка/ Вокал

1. Ру-шив

Бандура

tr *p*

Вок. 5

по-їзд в да- ле - ку до- ро- гу – ско-лих-нув-ся ва-гон і по-мчав. І ос -

Б-ра 5

Вок. 9

тан-ній я раз по-ди - вив-ся на те все, що так щи-ро ко - хав. І ос- //

Б-ра 9

Вок. 13

-хав. 2. Ти сум-на на пе-ро- ні сто- я-ла, ві-тер ко-си тво-ї ко-ли- хав. На о-

Б-ра 13

Рушив поїзд в далеку дорогу

Вок. 18 ч а х в те-бе сльо-зи трем - ті- ли: ти ри- да-ла - я важ-ко зіт - хав. На о- //

Б-ра 18

Вок. 22 -хав. 2 СКРИПКА *tr* ВОКАЛ *mf* 3. Ко-ли

Б-ра 22 *tr*

Вок. 27 по-їзд у даль за-гур - ко - че, при-га - да-ють-ся зно-ву ме - ні звук гі-

Б-ра 27

Вок. 31 та - ри у місяч-ні но-чі, по-ці-лун-ки га-ря-чі тво- ї. Звук гі - та-ри у місяч-ні

Б-ра 31

Рушив поїзд в далеку дорогу

Вок. 36 но-чі, по-ці-лун-ки га-ря-чі тво- ї. 4. Вже ми- нув дав-но рік з то-го

Б-ра 36 *tr* *p*

Вок. 40 ча-су, як сме-ре-ки шу-мі-ли в га-ю, ти схи-ли-лась до ме-не на

Б-ра 40

Вок. 44 груди і ти-хень-ко шеп-та-ла "Люб-лю". Ти схи- //-лю".

Б-ра 44 СКРИПКА *tr* *tr*

Вок. 48 ВОКАЛ *tr* 5 (1). Ру-шив по-їзд в да-ле-ку до-

Б-ра 48 *p*

Рушив поїзд в далеку дорогу

Вок. 53 ро-гу - ско-лих-нув-ся ва-гон і по-мчав. І ос-тан-ній я раз по-ди -

Б-ра 53

Вок. 57 вив-ся на те все, що так ши-ро ко-хав. І ос-тан-ній я раз по-ди -

Б-ра 57

Вок. 61 вив-ся на те все, що так ши-ро ко-хав. *rit.*

Б-ра 61 *rit.*

1. Рушив поїзд в далеку дорогу –
Сколихнувся вагон і помчав.
І останній я раз подивився
На те все, що так щиро кохав. (2)

2. Ти сумна на пероні стояла,
Вітер коси твої колихав.
На очах в тебе сльози тремтіли:
Ти ридала – я важко зітхав. (2)

Перегра

5 (1). Рушив поїзд в далеку дорогу – сколихнувся вагон і помчав.
І останній я раз подивився на те все, що так щиро кохав. (2)

3. Коли поїзд у даль загуркоче,
Пригадаються знову мені
Звук гітари у місячні ночі,
Поцілунки гарячі твої. (2)

4. Вже минув давно рік з того часу,
Як смереки шуміли в гаю,
Ти схилилась до мене на груди
І тихенько шептала: "Люблю". (2)

Перегра

Я сьогодні щось дуже сумую

історична пісня

Муз. і сл. невідомого
автора, обр. Л. Дуди

Помірно, журливо

Вокал 1. Я сьо-

Бандура *mf* *tr*

Вок. 5 го - дні щось ду-же су- му - ю, про ко-заць-ку я до - лю зга-дав і про

Б-ра 5 *p*

Вок. 9 сла - ву ї - ї не-за-бут - ню, як ко-лись, мов той ві- тер, бу - яв. І про

Б-ра 9

Вок. 13 сла - ву ї - ї не-за-бут - ню, як ко-лись, мов той ві- тер, бу - яв. 2. Бо-ро

Б-ра 13 *mf*

Я сьогодні щось дуже сумую

Вок. 17 нив я сво-ю У-кра-ї-ну, бо-ро-нив від во-ро-жих та-тар. Дав-ня

Б-ра *tr*

Вок. 21 сла-ва по сві-ті бу-я-ла, не по-смів глу-ми-тись я-ни-чар. Дав-ня //

Б-ра

Вок. 25 чар. 3. Вда-рять *mf*

Б-ра *mf*

Вок. 30 дзво-ни в по-бід-ну го-ди-ну, і но-вий роз-поч-не-мо ми бій. Ти воск-

Б-ра *tr*

Я сьогодні щось дуже сумую

Вок. 34 рес-неш, мо-я У-кра-ї-но, в дав-ній сла-ві і в блис-ку дав-нім. Ти воск- *f*

Б-ра *mf*

Вок. 38 рес-неш, мо-я У-кра-ї-но, в дав-ній сла-ві і в блис-ку дав-нім.

Б-ра *rit.*

1. Я сьогодні щось дуже сумую,
Про козацьку я долю згадав
І про славу її незабутню,
Як колись, мов той вітер, буяв.

2. Боронив я свою Україну,
Боронив від ворожих татар.
Давня слава по світі буяла,
Не посмів глумитись яничар.

Варіант тексту другого куплета:
Боронив я свою батьківщину
Від лихих знавіснелих катів,
Захищав українську родину,
Ворог з нас поглумитись не смів.

3. Вдарять дзвони в побідну годину,
І новий розпочнемо ми бій.
Ти воскреснеш, моя Україно,
В давній славі і в блиску давнім.

Повіяв вітер степовий

українська народна пісня

Обр. Л. Дуди
mf

Помірно

Вокал

Бандура

1. По-
3. Ле-

5

Вок.

ві - яв ві - тер сте - по - вий, тра - ва ся по - хи - ли - ла. Впав
тить во - рон з чу - жих сто - рон, та й жа - ліб - нень - ко кря - че. Вста -

Б-ра

mp

9

Вок.

в бо - ю ко - зак мо - ло - дий, дів - чи - на за - ту - жи - ла. Впав //
вай, ко - за - че мо - ло - дий, тво - я дів - чи - на пла - че. Вста - //

Б-ра

13

Вок.

-ла. 2. А був то хло - пець мо - ло - дий, йо - го бли - ше ко - ха -
-че. 4. За - пла - че ма - ти не од - на, за - пла - че чор - но - бри -

Б-ра

p

Повіяв вітер степовий

Вок.

ти. Він впав, як той су - хий лис - ток, по - вік бу - де ле - жа -
ва. Бо не од - но - го ко - за - ка си - ра зем - ля на - кри -

Б-ра

mf

17

Вок.

ти. Він // - ти. // - ла. 5. За - пла - че ма - ти не од -

Б-ра

mp

21

Вок.

на, за - пла - че, за - ри - да - є. Хто впав в бо - ю за рід - ний

Б-ра

mf

25

Вок.

край - ні - ко - ли не вми - ра - є! Хто впав в бо - ю за рід - ний

Б-ра

f

29

Повіяв вітер степовий

Вок.

Б-ра

1. Повіяв вітер степовий, трава ся похилила.
Впав в бою козак молодий, дівчина затужила. (2)

2. А був то хлопець молодий, його б лише кохати.
Він впав, як той сухий листок, повік буде лежати. (2)

Перегра

3. Летить ворон з чужих сторон, та й жалібненько криче.
Вставай, козаче молодий, твоя дівчина плаче. (2)

4. Заплаче мати не одна, заплаче чорнобрива.
Бо не одного козака сира земля накрила. (2)

5. Заплаче мати не одна, заплаче, заридає.
Хто впав в бою за рідний край – ніколи не вмирає! (2)

Люляй-люляй, мій синочку

колискова

Вокал

Бандура

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Люляй-люляй, мій синочку

Вок. 23

завт-ра вдяг-неш ви - ши-ван-ку, прип-неш ша-бель - ку до бо- ку, та й по- ї-деш

Б-ра 23

Вок. 28

в світ ши-ро-кий. У во-ро-тах кінь спітк-неть-ся – син до-до-му не вер-неть-ся.

Б-ра 28

Вок. 33

Б-ра 33

Вок. 40

3. А в не-ді-лю вран-ці-ра-но кінь вер-нув-ся о - сід-ла-ний. Ви-йшла з ха-ти

Б-ра 40

Люляй-люляй, мій синочку

Вок. 46

ста-ра ма-ти, ста-ла ко-ня на - пу-ва-ти. Як на-по - їть, та й за - пла-че:

Б-ра 46

Вок. 51

"Лю-ляй-лю-ляй, мій ко-за-че". А-а-а...

Б-ра 51

Вок. 56

А-а-а...

Б-ра 56

Вок. 61

Б-ра 61

Люляй-люляй, мій синочку

1. Люляй-люляй, мій синочку,
Тато зробить забавочку.
Зробить шабельку кленову
Та ще й коника гнідого.
Мама вишиє сорочку,
Люляй-люляй, мій синочку.

2. Люляй-люляй, мій Іванку,
Завтра вдягнеш вишиванку,
Припнеш шабельку до боку,
Та й поїдеш в світ широкий.
У воротах кінь спіткнеться –
Син додому не вернеться.

3. А в неділю вранці-рано
Кінь вернувся осідланий.
Вийшла з хати стара мати,
Стала коня напувати.
Як напоїть, та й заплаче:
"Люляй-люляй, мій козаче".
А-а-а, а-а-а, а-а-а-а-а.

Спи, мій хлопчику

колискова

Обр. Л. Дуди

Помірно

Вокал

Бандура

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

1. Спи, мій хлоп-чи - ку прек-рас-ний, ба - єч-ки, ба - ю,
3. О - че-ня - та хай дрі-ма-ють, ба - єч-ки, ба - ю,
ти - хо сві - тить мі-сяць яс-ний, ба - єч-ки, ба - ю. 2. Ка-зоч-ку то-
ус - тонь - ка хай про-мов-ля-ють, ба - єч-ки, ба - ю. 4. До си-ноч-ка
бі роз-ка - жу, ба-єч-ки, ба - ю, ти - хо піс-ню про-спі-ва - ю, ба - єч-ки, ба-
сон при-ли- не, ба-єч-ки, ба - ю, і в ко-ли-соч-ці спр-чи- не, ба - єч-ки, ба-

Спи, мій хлопчику

Вок. 24 ю. А...

Б-ра 24 ю.

Вок. 30 А...

Б-ра 30

Вок. 37 А... *pp*

Б-ра 37 *rit.*

1. Спи, мій хлопчику прекрасний,
Баєчки, баю,
Тихо світить місяць ясний,
Баєчки, баю.

2. Казочку тобі розкажу,
Баєчки, баю,
Тихо пісню проспівую,
Баєчки, баю.

3. Очєята хай дрімають,
Баєчки, баю,
Устонька хай промовляють,
Баєчки, баю.

4. До синочка сон прилине,
Баєчки, баю,
І в колисочці спочине,
Баєчки, баю.

А зорі, а зорі по синьому морі

українська народна пісня

Обр. Л. Дуди

Помірно, наспівно *mf*

Скрипка *mf*

Бандура *mf*

Скр. / Вокал *VOKAL* *p*

1. А зо-рі, а зо-рі по си-ньо-му мо-рі, а мі-сяць з-за хмар ви-гля-

Вок. 8 *tr*

дав. Ти рва-лась, го-луб-ко, від ме-не до ха-ти, а

Б-ра 8 *p*

Вок. 11 *tr*

я все те-бе не пус-кав. Ти // - кав. 2. Пус-ти ня, мій ми-лий, пус-

Б-ра 11 *p*

А зорі, а зорі по синьому морі

Вок. *mf*

ти ня до-до-му, на- дво-рі бі- лі - є вже день. Як при - йду до ха-ти, спи-

Б-ра *mp*

Вок./Скр. *mf*

та - єть-ся ма-ти: "А де ж ти бу-ла до-те - пер?" Як // -пер.

Б-ра

Скр./Вок. *tr*

3. А

Б-ра *mf*

Вок.

ти ї - ї ска-жеш, мо - я най-ми-лі- ша, що бу-ла в виш-не-вім са - ду. Кві-

Б-ра *p*

А зорі, а зорі по синьому морі

Вок.

точ - ки зби-ра-ла і піс - ню спі-ва-ла, те- пер вже до-до-му і -

Б-ра

Вок.

ду. Кві- // -ду. 4 (1). А зо - рі, а зо - рі по си-ньо-му мо-рі, а

Б-ра *pp*

Вок. *tr*

мі-сяць з-за хмар ви-гля-дав. Ти рва - лась, го-луб-ко, від ме - не до ха-ти, а

Б-ра *p*

Вок.

я все те-бе не пус - кав. Ти // я все те-бе не пус - кав.

Б-ра *rit.*

4 (1). А зорі, а зорі по синьому морі,
А місяць з-за хмар виглядав.
Ти рвалась, голубко, від мене до хати,
А я все тебе не пускав. (2)

29

Наталочко

Вок. *mf*
 чи лю-биш ти ме-не? Скіль-ки за - бра - ла ти тих чу-до-вих ве-чо-
 Скр.
 Б-ра *mp*

Вок.
 рів вес-ни? Вже ми-на - є теп-ле лі - теч-ко -
 Скр.
 Б-ра

Вок. *tr*
 не по-вер-нуть-ся во - ни. Скіль-ки заб - // - ни. 2. 1 *p* все про-йшло,
 Скр. *p*
 Б-ра *p*

Наталочко

Вок.
 і все ми - ну - ло-ся. І все про-йшло, і не вер -
 Скр.
 Б-ра

Вок. *mf*
 ну - ти нам. Зо - зу - ля ку - ва- ла, щас-тя-до-лю ві- шу-
 Скр. *tr*
 Б-ра *tr*

Вок.
 ва - ла нам, і кон-ва-лі- я цві - ла в га-ю, бо це бу-ло у ма-
 Скр.
 Б-ра

Наталочко

Вок. 40 ю. Зо-зу-ля //-ю.

Скр. 40 1 2 *mf*

Б-ра 40 1 2 *mf*

Вок. 45 *tr* 3. I зно - ву сніг

Скр. 45

Б-ра 45 *p*

Вок. 50 по-крив у - сю зем-лю. I зно - ву сум по-крив ду -

Скр. 50

Б-ра 50

Наталочко

Вок. 55 *mf* шу мо-ю. А- ле при- йде вес-на і зо-зу-ля зно-ву за - ку-є;

Скр. 55

Б-ра 55 *tr*

Вок. 60 *tr* ми зу-стрі-не-мо-ся у га- ю, де кон-ва-лі-я цві- те.

Скр. 60 *tr*

Б-ра 60 *p* *tr*

Вок. 64

Скр. 64 *mf*

Б-ра 64 *mf*

Наталочко

Вок. 69 *tr* Ми зу-стрі-не-мо-ся у га-ю,

Скр. 69

Б-ра 69 *p*

Вок. 72 де кон-ва-лі-я цві-те.

Скр. 72

Б-ра 72 *rit.*

1. Наталочко, ти кароокая,
Наталочко, чи любиш ти мене?
Скільки забрала ти
тих чудових вечорів весни?
Вже минає тепле літечко –
не повернуться вони.
Скільки забрала ти
тих чудових вечорів весни?
Вже минає тепле літечко –
не повернуться вони.

2. І все пройшло, і все минулося.
І все пройшло, і не вернути нам.
Зозуля кувала,
щастя-долю віщувала нам,
І конвалія цвіла в гаю,
бо це було у маю.
Зозуля кувала,
щастя-долю віщувала нам,
І конвалія цвіла в гаю,
бо це було у маю.

3. І знову сніг покрит усю землю,
І знову сум покрит душу мою.
Але прийде весна і зозуля знову закує;
Ми зустрінемося у гаю, де конвалія цвіте.
Ми зустрінемося у гаю, де конвалія цвіте.

Сильний вітер

українська народна пісня

Помірно Вокал *tr* Обр. Л. Дуди

1. Ой у по-лі силь-ний

2, 3...

Бандура *tr* *p*

Вок. 6 ві-тер, силь-ний ві-тер по-ла-мав він ніж-ні

Б-ра 6

Вок. 10 тра-ви, бі-лі кві-ти... І чо-му це, і чо-

Б-ра 10

Вок. 14 му це все так ста-лось, що мо-є ко-хан-ня

Б-ра 14

Сильний вітер

Вок. 18 з ми - лим ро - зі - рва - лось? Силь-ний ві - тер, силь-ний

Б-ра 18 *tr*

Вок. 22 ві - тер, силь-ний ві - тер, не ла - май у чис-тім

Б-ра 22

Вок. 26 по - лі бі - лі кві - ти, роз-не - си мо - є страж-

Б-ра 26

Вок. 30 дан - ня, по-вер - ни мо - є ко - хан - ня, силь-ний ві - тер, силь-ний

Б-ра 30

Сильний вітер

Вок. 34 ві - тер, силь-ний ві - тер. Силь-ний // ві-тер. 2. Ой за // ві-тер.

Б-ра 34 *rit.*

1. Ой у полі сильний вітер, сильний вітер
Поламав він ніжні трави, білі квіти...
І чому це, і чому це все так сталося,
Що моє кохання з милим розірвалось?

Приспів:

Сильний вітер, сильний вітер, сильний вітер,
Не ламай у чистім полі білі квіти,
Рознеси моє страждання, поверни моє кохання,
Сильний вітер, сильний вітер, сильний вітер.

2. Ой за гаєм ясний місяць засвітився,
А у полі дві стежини розійшлися...
І твоя стежина круто повернула,
А моя в глибоких травах потонула.

Приспів.

3. І тепер ти, милий мій, мені признайся,
І в полон ти, сильний вітре, мені здайся.
І скажіть мені обоє, як це сталося,
Що моє кохання з милим розірвалось?

Приспів.

Іванку, Іванку

українська народна пісня

Обр. Л. Дуди

Помірно жваво

Помірно жваво Обр. Л. Дуди

Вокал

Бандура

6 *mp*

Вок.

1. І - ван - ку, І-ван- ку, з то-го бо-ку в яр-ку, з то-го бо - ку в яр -
 2. Ла-воч-ка то-нень-ка, во-да сту-де-нень-ка, а я мо - ло - день -

6 *p*

Б-ра

10

Вок.

ку, піш-ла би-м до те-бе, піш-ла би-м до те-бе, взя-ла во-
 ка, мог-ла б ся зло-ми-ти, мог-ла б ся зло-ми-ти, жаль ми ся

10

Б-ра

14

Вок.

да лав - ку. Піш-ла би-м до те-бе, піш-ла би-м до те-бе,
 вто - пи - ти. Мог-ла б ся зло-ми-ти, мог-ла б ся зло-ми-ти,

14

Б-ра

Іванку, Іванку

Вок.

18

1 2

взя-ла во - да лав - ку. // жаль ми ся вто - пи - ти.

Б-ра

24

3. І - ван - ку, ве-чер-ком
4. На пло-ті со-ло - ма,

Вок.

24

при-йди до мя тай-ком, при-йди до мя тай - ком, дам я то-бі зна-ти,
не йди - ста-рі вдо-ма. Не йди - ста-рі вдо - ма, А як бу-де сі-но,

Б-ра

30

3

Вок.

34

як ви-йдуть із ха-ти і бать - ко, і ма - ти.
а як бу-де сі-но, мо-жеш і - ти смі - ло.

Б-ра

34

Іванку, Іванку

Вок. 38
Дам я то-бі зна-ти, як ви-йдуть із ха-ти і бать - ко, і ма -
А як бу-де сі-но, а як бу-де сі-но, мо-жеш і-ти смі -

Б-ра 38

Вок. 42
ти. // -ло.

Б-ра 42
ло. *mf*

Вок. 46
5. І-ван- ку, І-ван-ку, ма-ти тя ро-ди-ла, *mf*

Б-ра 46
trp

Вок. 51
ма-ти тя ро - ди - ла на мо-ю го-ло-ву, на мо-ю го-ло-ву,

Б-ра 51

Іванку, Іванку

Вок. 56
що-би-м тя лю - би - ла. На мо - ю го-ло-ву, на мо-ю го-ло-ву,

Б-ра 56

Вок. 61
що-би-м тя лю - би - ла.

Б-ра 61

1. Іванку, Іванку, з того боку в ярку,
З того боку в ярку,
Пішла би-м до тебе, (2) взяла вода лавку.

2. Лавочка тоненька, вода студенька,
А я молоденька,
Могла б ся зламати, (2) жаль ми ся втопити.

Перегра

3. Іванку, вечерком прийди до мя тайком,
Прийди до мя тайком,
Дам я тобі знати, як вийдуть із хати
І батько, і мати.

4. На плоті солома, не йди – старі вдома,
Не йди – старі вдома.
А як буде сіно, (2) можеш іти сміло.

Перегра

5. Іванку, Іванку, мати тя родила,
Мати тя родила
На мою голову, (2) щоби-м тя любила.

Їхав Йвась на коні

українська народна жартівлива пісня

Обр. Л. Дуди

Жваво СКРИПКА *mf* ВОКАЛ *tr*

Скрипка/Вокал

Бандура *mf* *p*

1. Ї-хав Йвась на ко-ні, Ка-ся во-ду бра-ла.

Вок./Скр. *mf*

Б-ра *tr*

Ї-хав Йвась на ко-ні, Ка-ся во-ду бра-ла. За-ди-ви-ла-ся на Йва-ся -

Вок./Скр. *tr*

Б-ра *p*

ї-ї во-да роз-ли-ла-ся. За-ди-ви-ла-ся на Йва-ся - ї-ї во-да роз-ли-лась.

Вок./Скр. *mf*

Б-ра *tr*

2. Ка-сінь-ко ти мо-я, на-по-ї ко-ня, Ка-сінь-ко ти мо-я, на-по-ї ко-ня.

Їхав Йвась на коні

Вок./Скр. *mf*

Б-ра

Я ко-ня по-їть не бу-ду, бо я жін-ка не тво-я. Я ко-ня по-їть не бу-ду,

Вок./Скр. *tr* *mf*

Б-ра *p* *tr*

бо я жін-ка не тво-я. 3. Хоч і не жін-ка, а - ле ко-хан-ка, хоч і не жін-ка,

Вок./Скр.

Б-ра

а - ле ко-хан-ка. На-пій мо-го ко-ни-ка, гар-но-го Каш-тан-ка.

Вок./Скр. *mf* СКРИПКА *mf*

Б-ра *mf*

На-пій мо-го ко-ни-ка, гар-но-го Каш-тан-ка.

Вок./ Скр. 28 *mf* **ВОКАЛ** Їхав Йвась на коні

4. Кінь во-ду п'є, ніж- ко-ю б'є, кінь во-ду п'є,

Б-ра 28 *mf*

Вок./ Скр. 32 *tr* ніж - ко - ю б'є. У - ті- кай, Ка - сінь-ко, він те - бе за- б'є!

Б-ра 32 *p*

Вок./ Скр. 35 *mf* У - ті- кай, Ка - сінь-ко, він те- бе за-б'є! 5. Хай за-би - ва - є, хай по-ку-са - є,

Б-ра 35 *tr*

Вок./ Скр. 39 *tr* хай за-би - ва - є, хай по-ку-са - є. Я не бу-ду у-ті-кать, бу-ду я те-бе-ко-хать.

Б-ра 39 *p*

Вок./ Скр. 43 *mf* **СКРИПКА** Їхав Йвась на коні

Я не бу-ду у-ті-кать, бу-ду я те-бе ко-хать.

Б-ра 43 *mf*

Вок./ Скр. 47 *tr* **ВОКАЛ** 6 (1). Ї-хав Йвась на ко-ні, Ка-ся во-ду бра - ла. Ї - хав Йвась на ко-ні,

Б-ра 47 *p* *tr*

Вок./ Скр. 50 Ка-ся во-ду бра - ла. За-ди-ви-ла-ся на Йва-ся – ї - ї во-да роз-ли-ла-ся.

Б-ра 50

Вок./ Скр. 53 *tr* За-ди-ви-ла-ся на Йва-ся – ї - ї во-да роз-ли-лась. За-ди-ви-ла-ся на Йва-ся –

Б-ра 53 *p*

Вок./ Скр.
Б-ра

56

Їхав Йвась на коні

p

Ї - ї во-да роз-ли-ла-ся. За-ди-ви-ла-ся на Йва-ся - ї - ї во - да роз-ли-лась.

pp

1. Їхав Йвась на коні, Кася воду брала. (2)
Задивилася на Йвася, її вода розлилася. (2)

2. Касінько ти моя, напої коня, (2)
Я коня поїть не буду, бо я жінка не твоя. (2)

3. Хоч і не жінка, але коханка, (2)
Напій мого коника, гарного Каштанка. (2)

Перегра

4. Кінь воду п'є, ніжкою б'є. (2)
Утікай, Касінько, він тебе заб'є! (2)

5. Хай забиває, хай покусав, (2)
Я не буду утікати, буду я тебе кохати. (2)

Перегра

6 (1). Їхав Йвась на коні, Кася воду брала. (2)
Задивилася на Йвася, її вода розлилася. (4)

Ви, музики, грайте
українська народна пісня

Жваво, грайливо

Обр. Л. Дуди

Скрипка

Бандура

5

mf

Скр.

5

f

Б-ра

mf

9

ВОКАЛ

Вокал

mf

1. Сон-це і - де спа-ти за ти-ми вер-ха - ми, я сто-ю й го-во - рю, па-ру-боч-ки, з ва-ми.
2, 3. ...

Б-ра

mp

13

f

Вок.

mp

13

mf

Б-ра

p

Прий-шов до ня хло-пець по-ме-жи го-ро - ди: "Дай ми, дів-чи-нонь-ко, сту-де-но-ї во-ди".

Ви, музики, грайте

Вок. 17 Пі-ду по во-ди-цю у су-сід-ню студ-ню. Не так во-ди тре-ба, як су-сі-да люб-лю.

Б-ра

Скр. 21 СКРИПКА *mf*

Б-ра 21 *mf*

1. Сонце іде спати за тими верхами,
Я стою й говорю, парубочки, з вами.

2. Касю моя, Касю, не бануй за Йвасем,
Скоро го забудеш, з гойним бойком будеш.

Прийшов до ня хлопець помежи городи:
"Дай ми, дівчинонько, студеної води".

Марисю, Марисю, і ти не журися,
Твої очі милі хлопців полонили.

Піду по водицю у сусідню студню.
Не так води треба, як сусіда люблю.

Ганю моя, Ганю, я тебе не ганю,
Бо твій голосочок дзвенить як струмочок.

Перегра

Перегра

3. Як була маленька, я собі співала,
Аж ся по долині трава розлягала.

Ви, музики, грайте, а ви, люди, чуйте,
Старі, йдіть додому, молоді – танцюйте.

Ви, музики, грайте, а ви, люди, чуйте,
Старі, йдіть додому, молоді – танцюйте.

Коломийки

Жваво, грайливо *tr* Обр. Л. Дуди

Вокал

Вступ (перегра) 1, 10, 15 (1). Та я люб-лю за-спі-ва-ти

Бандура *tr* *mf* *gliss* *p*

Вок. 7 ко-ло-мий-ку ми-лу, бо ця піс-ня мо-го кра-ю да-є ме-ні си-лу.

Б-ра 7

Вок. 13 *tr* 2,5,7,14.Ко-ли со-бі за-спі-ва-ю, то жур-ба ще-за-є, бо то на-ша

Б-ра 13

Вок. 18 ко-ло-мий-ка та-кі ча-ри ма-є. 3,6,8,12. Ой, дрі-бой-ка ко-ло-мий-ка,

Б-ра 18 *gliss*

Коломийки

Вок. 23
дрі-бой-ка, дрі - бой- ка, сто-їть ха - та сме-ре-ко - ва в мо-ло-до - го

Б-ра 23

Вок. 28 *mf*
бой - ка. 4,9,11,13. У нас, в бой-ків, у се-лі та-ка при - по - від - ка:

Б-ра 28 *mp*

Вок. 33
де є в хи - жі фай-ний хло - пець - там і фай - на дів - ка.

Б-ра 33

1. Та я люблю заспівати коломийку милу,
Бо ця пісня мого краю дає мені силу.

2. Коли собі заспіваю, то журба щезає,
Бо то наша коломийка такі чари має.

3. Ой, дрібойка коломийка, дрібойка, дрібойка,
Стоїть хата смерекова в молодого бойка.

Перегра

Коломийки

4. У нас, в бойків, у селі така приповідка:
Де є в хижі файний хлопець – там і файна дівка.

5. У зеленому лісочку сойки пір'я гублять.
Така-м файна, як квіточка, всі ня хлопці люблять.

6. Мамцю моя солоденька, убирай ня файно,
Бо до мене починає ходити Михайло.

Перегра

7. Відколи ня мати била, відтоді ся бою,
Цілу нічку понад річку з парубками стою.

8. Ой, солодкий мій Іване, я тя дуже люблю.
Забула тя позначити, ще тя десь загублю.

9. Половина саду цвіте, половина – в'яне,
Болить мене моє серце за тобов, Іване.

10. Мені Петро купив хустку, би-м його любила,
А я хустку поносила і Петра лишила.

Перегра

11. Ой, в зеленій полонині йшли дівки в малини.
Бойко скинув сірачину – та й гайда за ними.

12. Впав сніжок на моріжок та й уже не тане.
За тобов ми, мій Іванку, та серденько в'яне.

13. Ой, у горах сніги впали – бойко ся не журит:
Сидит собі на припічку та й си файку курит.

14. Не журюся, молоденька, що би-м ся журила,
Коби-м хліба не голодна та вбрана ходила.

Перегра

15 (1). Та я люблю заспівати коломийку милу,
Бо ця пісня мого краю дає мені силу.

По діброві вітер виє

українська народна пісня

сл. Т. Шевченка,
обр. Л. Дуди

Повільно

Вокал

Бандура

Вступ (перегра)

1. По діб-ро- ві ві-тер

6

Вок.

ви - є, гу - ля - є по по - лю, край до - ро - ги

Б-ра

6

Вок.

гне то - по - лю до са - мо- го до - лу. // до - лу.

Б-ра

10

1. По діброві вітер виє,
Гуляє по полю,
Край дороги гне тополю
До самого долу.

2. Стан високий, лист широкий
Марно зеленіє,
Кругом поле, як те море
Широке синіє.

Перегра

* Після другого куплета перегра.

3. Чумаки іде, подивиться
Та й голову схилить,
Чабан вранці з сопілкою
Сяде на могилі.

4. Подивиться – серце ниє:
Кругом ні билини!
Одна, одна, як сирота
На чужині гине!

Повтор першого куплета

Час рікою пливе

українська народна пісня

Сл. І. Франка,
обр. Л. Дуди

Помірно

Вокал

Бандура

1. Час рі-

6

Вок.

ко- ю пли-ве, як зуст-рів я те - бе, як зуст-рів я те-бе, мо- я

Б-ра

6

Вок.

пташ-ко, дов- го, дов- го ди-вивсь, мар-но о-чі тру- див, а впі-

Б-ра

10

Вок.

зна-ти те-бе бу-ло важ-ко. 2. Ти ви- // ме-не.

Б-ра

14

«Квітонько бойкине» – пісні для вокального ансамблю у супроводі бандури

Час рікою пливе

Вок.

Б-ра

19

7

3. Як зуст-//я-ли. По до-ро-гах зи-ми

5...

24

Вок.

Б-ра

24

йшли за-ко-ха-ні ми, яс-ні зо-рі над на-ми сі-я-ли.

1. Час рікою пливе, як зустрів я тебе,
Як зустрів я тебе, моя пташко,
Довго, довго дививсь,
марно очі трудив,
А впізнати тебе було важко.
2. Ти висока, струнка, в тебе руса коса,
В тебе очі сумні, не веселі,
І уста вже не ті, не солодкі такі,
Скажи, хто цілував їх без мене?
3. Як зустрінеш колись, привітай, усміхнись,
Усміхнись, як колись усміхалась,
Хоч пройшли вже роки і ми стали батьки,
Але наша любов не зів'яла.
4. Як почувеш колись біля свого вікна,
Що хтось плаче і гірко зітхає,
Не вставай, не трудись,
не тривож свого сна,
Тільки знай, що тебе хтось кохає.
5. Я за своє життя море сліз пролила,
Море сліз від тяжкої розлуки,
Я тепер не дитя, як я була колись,
Щоби горю іти прямо в руки.
6. А у тебе є син, а у мене дочка,
Ох як схожі вони між собою,
То давай же ми їх об'єднаєм навік,
Коли нам не судилось з тобою.
7. На зелені луги впали білі сніги,
Де з тобою ми часто гуляли,
По дорогах зими йшли закохані ми,
Ясні зорі над нами сіяли.

Вишиванка

Муз. О. Сандлера,
Сл. М. Сомы,
аранж. Л. Дуди

Помірно

Вокал

Скрипка

Бандура

Вок.

Скр.

Б-ра

Вок.

Скр.

Б-ра

13

1. З ве-чо-ра при-го-жо-го аж до ран-ку ви-ши-ва-ла дів-чи-на ви-ши-

Вишиванка

Вок. *mf* *tr*
ван-ку. Ви-ши-ва-ла дів-чи - на, ви - ши - ва-ла, чор-ну і чер - во - ну - ю

Скр. *tr* *p*

Б-ра *tr* *p*

Вок. *mf*
нит - ку кла-ла. // кла-ла. 2. А що чор-на ни-точ-ка - роз - ста-

Скр. *tr*

Б-ра *tr*

Вок. *tr* *mf*
ван-ня, а чер-во-на ни-точ-ка - то ко - хан - ня. Щоб та чор-на

Скр. *tr*

Б-ра *p* *tr*

Вишиванка

Вок. *p*
ни-точ-ка час - то рва-лась, а чер-во-на ни-точ-ка глад - ко сла - лась. //

Скр. *pp*

Б-ра *pp*

Вок. *mf*
сла-лась.

Скр. *tr*

Б-ра *tr*

Вок. *tr*
3. Вста-ну я в не-

Скр. *tr* *p*

Б-ра *tr* *p*

Вишиванка

Вок. 60 ді-лень-ку спо - за - ран-ку, по-да-ру-ю ми-ло-му ви - ши- ван-ку.

Скр. 60

Б-ра 60

Вок. 67 *mf* Сердь-ся, мій со - ко - ли - ку, чи не сердь-ся, бу-деш ти но - сить ї - ї

Скр. 67 *tr*

Б-ра 67 *tr*

Вок. 73 1,2 Закінчення ко - ло сер-ця. // Бу-деш ти но - сить ї - ї ко - ло сер-ця.

Скр. 73 1,2 Закінчення

Б-ра 73 1,2 Закінчення

Вишиванка

1. З вечора пригожого аж до ранку
Вишивала дівчина вишиванку.
Вишивала дівчина, вишивала,
Чорну і червону нитку клала.
2. А що чорна ниточка – розставання,
А червона ниточка – то кохання.
Щоб та чорна ниточка часто рвалась,
А червона ниточка гладко слалась.

Перегра

3. Встану я в неділеньку спозаранку,
Подарую милому вишиванку.
Сердься, мій соколику, чи не сердься,
Будеш ти носить її коло серця.

Мамина коса

Муз. В. Хорта,
сл. І. Чернецького,
аранж. Л. Дуди

Помірно

Вокал

Бандура

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

1. Ой чо - го ка - ли - на ві - ти по - хи - ли -
2, 3. ...

ла, чи ба - га - то кві - ту, чи важ - ка ро - са?

Мамина коса

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

ла, а бу - ла жу не - ї зо - ло - та ко - са.

Ой, чо - го ж так ра - но ма - ма по - си - ві -

ла, а бу - ла жу не - ї зо - ло - та ко - са.

Мамина коса

Вок. 64 2. Ма-ми-// -чаль.

Б-ра 64 2

Вок. 72

Б-ра 72

Вок. 80 3. Сте-лять-// -ни.

Б-ра 80 3 rit.

1. Ой, чого калина віти похилила,
Чи багато квіту, чи важка роса?
Ой, чого ж так рано мама посивіла,
А була ж у неї золота коса.

2. Мамине безсоння, мамині тривоги
Простелила доля у незнану даль.
За ворота вийде, стане край дороги,
В коси заплітає сивини печаль.

3. Стеляться тумани долами, лугами,
Стеляться тумани у глибокі сни.
Гей, дорого дальня, повертай до мами,
Буде в її косах менше сивини.

Пісня про тата

Муз. і сл. Н. Май,
аранж. Л. Дуди

Помірно Вокал тр

Бандура тр р

Вок. 5 аж ду-ша мо-я бо-лить. На-хи-лю в тво-ї до-ло-ні

Б-ра 5 во-чі ла-гід-ні тво-ї. І, зда-єть-ся, там кур-ли-чуть

Вок. 9 го-лі-вонь - ку хоч на мить. За-яс-ні - є бі-ла ха-та,

Б-ра 9 без-за-хис-ні жу-рав-лі. По-сі-да - є-мо бли-зень-ко,

Вок. 13 за-смі-ють-ся руш-ни-ки, ви-йде та-то зу-стрі-ча-ти,

Б-ра 13 де лю-бис-то-чок рос-те. Та-ту, та-точ-ку рід-нень-кий,

Пісня про тата
Трохи жвавіше
mf

Вок. 17 як у ю - ні-ї ро-ки. По вер-бо-вій кла- доч-ці у ди- тин-ство по-вер-нись,
в те-бе сер - це зо-ло- те.

Б-ра 17 *tr*

Вок. 21 із до-ло-ней та - то-вих чис-то - ї во- ди нап'юсь - і за-пах-не м'я - то-ю

Б-ра 21

Вок. 25 рід- ний бать-ківсь-кий по - ріг. Та- ту, та- ту, та - точ-ку, тіль-ки не ста - рій. //

Б-ра 25

Вок. 31 2 § для закінчення *tr*
- рій. // - рій. Та- ту, та- ту, та - точ-ку, тіль-ки не ста - рій.

Б-ра 31 2 § для закінчення *p*

Пісня про тата

1. Посивіли твої скроні,
Аж душа моя болить.
Нахилю в твої долоні
Голівоньку хоч на мить.
Заясніє біла хата,
Засміються рушники,
Вийде тато зустрічати,
Як у юнії роки.

Приспів (двічі):
По вербовій кладочці
У дитинство повернись,
Із долоней татових
Чистої води нап'юсь –
І запахне м'ятою
Рідний батьківський поріг.
Тату, тату, таточку,
Тільки не старій.

2. Я вдивлюсь в твоє обличчя,
В очі лагідні твої.
І, здається, там курличуть
Беззахисні журавлі.
Посідаємо близенько,
Де любисточок росте.
Тату, таточку рідненький,
В тебе серце золоте.

Приспів (двічі).

В степу гриміли грози

Жваво, натхненно

Муз. і аранж. Л. Дуди,
сл. М. Луківа

Скрипка *mf*

Бандура *mf*

Скр./Вокал *VOKAL mp*

Б-ра *p*

1. В сте - пу гри-мі-ли гро-зи, на мо-рі шторм шу- мів. І ви-ти-рав я

Вок. *VOKAL*

Б-ра *mp*

сльо-зи ко - ха-ній як у - мів. І ви-ти-рав я сльо-зи ко - ха-ній як у - мів. 2. Ні-

Вок. *VOKAL*

Б-ра *mp*

чо - го не про-си-ла, трем-ті-ла, мов стру-на. Во-на ме-не лю-би-ла, як по-тім ні од-

В степу гриміли грози

СКРИПКА

Вок./Скр. *mf*

Б-ра *mf*

на. Во-на ме-не лю-би-ла, як по-тім ні од-на.

Скр. *VOKAL*

Б-ра *mp*

3. Роз - ста-лись на при - ча - лі під ви-свис-ти віт - рів. Про те, що бу-де

Вок. *VOKAL*

Б-ра *mp*

да-лі, я ду-мать не хо - тів. Про те, що бу-де да-лі, я ду-мать не хо-

Вок. *VOKAL*

Б-ра *mp*

да-лі, я ду-мать не хо - тів. Про те, що бу-де да-лі, я ду-мать не хо-

В степу гриміли грози

Вок. *mf* *rit.* *p*
 тів. 4. Що ма-ло бу-ти – ста-лось, сплив-ло у не-бут-тя. А сльо-зи ті зос-та-лись на

Б-ра *rit.* *p*

Вок. *tr*
 все мо-є жит-тя. А сльо-зи ті зос-та-лись на все мо-є жит-тя. 5 (1). В сте-

Б-ра

Вок.
 пу гри-мі-ли гро-зи, на мо-рі шторм шу- мів. І ви-ти-рав я сльо-зи ко-ха-ній як у-

Б-ра *p*

Вок.
 мів. І ви-ти-рав я сльо-зи ко- ха- ній як у - мів.

Б-ра

В степу гриміли грози

1. В степу гриміли грози, на морі шторм шумів.
 І витирав я сльози коханій як умів. (2)

2. Нічого не просила, тремтіла, мов струна.
 Вона мене любила, як потім – ні одна. (2)

Перегра

3. Розстались на причалі під висвисти вітрів.
 Про те, що буде далі, я думать не хотів. (2)

4. Що мало бути – сталося, сплигло у небуття.
 А сльози ті zostались на все моє життя. (2)

5 (1). В степу гриміли грози, на морі шторм шумів.
 І витирав я сльози коханій як умів. (2)

Квітонько бойкине

Муз. і аранж. Л. Дуди,
сл. М. Романовича

Жваво, натхненно

Вокал

Скрипка

Бандура

Вок.

Скр.

Б-ра

5

1. О - бій-шов я го - ри, на - віть по-ло-ни-ни, по-тім вже Бес-ки-ди, а від-
2. Ус-міх - ну-лось сер-це гор - до - ї бой-ки-ні, за - сі - я - ли о - чі зо-ря-

8

так ни-зи-ни - дов-го на-хо-див-ся, щоб знай-ти кня-ги-ню,
ми в кня-ги - ні. Я ж не-мар-но тра-тив всі без-сон-ні но-чі:

Квітонько бойкине

Вок.

Скр.

Б-ра

11

Та зуст-рів на пла - ї, як зо - рю, бой-ки - ню, Ус-міх-нись до ме-не, по - ди-
До-схо-чу див-лю-ся в ча-ро - дій - ні о - чі.

14

ви - ся в о - чі, ду-ма-ю про те-бе у - сі дні і но - чі.

17

Не сер-ди-ся, квіт-ко, що люб - лю тя ду - же. За-пи-тай сер-день-ка, чи йо-

Квітонько бойкине

Вок. *mf*
му бай-ду - же. Ус-міх-нись до ме-не, по-ди- ви - ся в о - чі,

Скр.

Б-ра *tr*

Вок.
ду-ма-ю про те-бе у-сі дні і но-чі. Не сер-ди-ся, квіт-ко, що люб-

Скр.

Б-ра

Вок.
лю-тя ду - же. За-пи-тай сер-день-ка, чи йо-му бай-ду - же.

Скр.

Б-ра

Квітонько бойкине

Вок. *mf* *tr*
Що ж то - бі по - ві - ло тво-є сер - це, ми - ла? Хоч во-но ма-лень-ке - в ньо-му

Скр.

Б-ра *tr* *p*

Вок.
з Бес-кид си - ла.

Скр. *mf*

Б-ра *mf*

Вок. *tr*
Ус-міх-нись до ме-не, по-ди- ви - ся в о - чі,

Скр. *p*

Б-ра *p*

Квітонько бойкине

Вок.

Скр.

Б-ра

Вок.

Скр.

Б-ра

Вок.

Скр.

Б-ра

Квітонько бойкине

1. Обійшов я гори, навіть полонини,
Потім вже Бескиди, а відтак низини –
Довго находився, щоб знайти княгиню,
Та зустрів на плаї, як зорю, бойкиню.

Приспів:

Усміхнись до мене, подивися в очі,
Думаю про тебе усі дні і ночі.
Не сердися, квітко, що люблю тя дуже.
Запитай серденька, чи йому байдуже.

2. Усмінулось серце гордої бойкині,
Засіяли очі зорями в княгині.
Я ж немарно тратив всі безсонні ночі:
Досхочу дивлюся в чародійні очі.

Приспів.

Що ж тобі повіло твоє серце, мила?
Хоч воно маленьке – в ньому з Бескид сила.

Приспів.

Фіалки

Муз., сл. і аранж.
Л. Дуди

Помірно

Вокал

Бандура

Вок.

Б-ра

1. Фі- ал - ки, фі- ал- ки цві- туть на - вес - ні. Бар-вис-ті фі - ал-ки нас-ни-лись ме - ні - то мрі- ї, че-кан- ня, на - ді - ї, зіт- хан ня... Каз - ко - ве ко- хан- ня нас-

Фіалки

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

Вок.

Б-ра

ни-лось ме - ні. 2. Див-люсь – аж нас-прав- ді фі - ал- ки цві-туть, в тво- є - му і в мо-є - му сер-ці жи- вуть. І ка - па - ють сльо-зи на них, на - че ро- си, а кві- ти сі - я-ють, а кві- ти цві-туть. І // -ли - во - ю будь.

Фіалки

Вок. 46 *tr*

Б-ра 46 *mf* *tr* 3. Он

Вок. 51 тво- го ко- хан- ня вес - на ча - рів - на, роз-квіт-ла фі - ал - ка - ми

Б-ра 51 *p*

Вок. 57 *f* *mf* *tr*

Б-ра 57 *mf* *tr* *p*

Вок. 63 *mf*

Б-ра 63 *tr*

Фіалки

Вок. 70 квіт-ли фі - ал - ки у сні, а по-тім з'я-ви-ли - ся й на по - лот- ні. Бар-

Б-ра 70

Вок. 77 *tr*

Б-ра 77 *p*

Вок. 83 *mf*

Б-ра 83 *tr*

Вок. 89 ру - ють ко - хан - ня то - бі і ме - ні.

Б-ра 89 *ritassando*

1. Фіалки, фіалки цвітуть навесні.
Барвисті фіалки наснились мені –
То мрії, чекання, надії, зітхання...
Казкове кохання наснилось мені.
2. Дивлюсь – аж насправді фіалки цвітуть,
В твоєму і в моєму серці живуть.
І капають сльози на них, наче роси,
А квіти сіяють, а квіти цвітуть.
І капають сльози на них, наче роси,
А квіти мов просять: "Щасливою будь."

3. Он твого кохання весна чарівна,
Розквітла фіалками в серці вона.
Здійсняться надії і збудуться мрії,
Ніколи ти більше не будеш одна".

4. Спочатку розквітли фіалки у сні,
А потім з'явилися й на полотні.
Барвисті фіалки цвітуть навесні,
Дарують кохання тобі і мені.

Рідний бойківський край

Муз. і аранж. Л. Дуди,
сл. Л. Юрків

Помірно жваво

Вокал

Бандура

mf

5

Вок.

tr

1. І вер-

Б-ра

9

Вок.

хи й по-ло-ни-ни, і без-кра-ї до-ли-ни, При-кар-патсь-ко-го кра-ю кра-

Б-ра

p

12

Вок.

mf

са – то мо - я Бать-ків-щи-на, то мо - я Бой-ків-щи-на – най-до-

Б-ра

tr

Рідний бойківський край

Вок. 15 *mf*
рож - ча у сві - ті зем-ля. То мо - я Бать-ків-щи-на, то мо -

Б-ра 15 *mp*

Вок. 18 *mf*
я Бой-ків-щи-на - най-до - рож - ча у сві - ті зем - ля. 2. Мій ви-

Б-ра 18

Вок. 21
ши - ва-ний кра- ю, в бар-він-ко - вім роз-ма-ю, лю-бі сер - цю сві-тан - ки тво-

Б-ра 21 *mp*

Вок. 24
ї. І тво - ї ви-ши-ван-ки, і ко - ли бой-ків-чан-ки в над-ве-

Б-ра 24

Рідний бойківський край

Вок. 27
чір' - ї спі - ва - ють піс - ні. І тво - ї ви-ши-ван-ки, і ко -

Б-ра 27

Вок. 30
ли бой-ків-чан-ки в над-ве - чір' - ї спі - ва - ють піс - ні.

Б-ра 30 *mf*

Вок. 33

Б-ра 33

Вок. 38 *p*
3. Ти-хо день до-го- ра- є, сон-це

Б-ра 38 *pp*

Рідний бойківський край

Вок. 42 *tr*
спа - ти ля - га - є за кар-патсь - ких хреб-тів ви- со - чінь. А над

Б-ра 42

Вок. 45
бой-ківсь-ким кра-єм в не-бо піс - ня злі-та - є і ле-тить в го-лу-бу да-ле -

Б-ра 45 *p*

Вок. 48 *mf*
чінь. А над бой - ківсь-ким кра-єм в не-бо піс - ня злі-та - є і ле-

Б-ра 48 *tr*

Вок. 51 *mf*
тить в го-лу-бу да-ле- чінь. 4. Ле-ти, піс - не ве - се - ла, по-над

Б-ра 51 *tr*

Рідний бойківський край

Вок. 54
бой-ківсь-кі се-ла, за ви- со - кі кар-патсь-кі хреб-ти. І по всій У-кра-ї-ні від Кри-

Б-ра 54

Вок. 58 *f*
му й до Во-ли- ні про наш бой-ківсь-кий край роз-ка - жи. І по

Б-ра 58 *mf*

Вок. 61
всій У-кра-ї- ні від Кри-му й до Во-ли-ні про наш бой-ківсь-кий край роз-ка-жи.

Б-ра 61 *rit.*

1. І верхи й полонини,
І безкраї долини,
Прикарпатського краю краса –
То моя Батьківщина,
То моя Бойківщина –
Найдорожча у світі земля. (2)

2. Мій вишиваний краю,
В барвінковім розмаю,
Любі серцю світанки твої.
І твої вишиванки,
І коли бойківчанки
В надвечір'ї співають пісні. (2)

Перезра

3. Тихо день догорає,
Сонце спати лягає
За карпатських хребтів височінь.
А над бойківським краєм
В небо пісня злітає
І летить в голубу далечінь. (2)

4. Лети, пісне весела,
Понад бойківські села,
За високі карпатські хребти.
І по всій Україні
Від Криму й до Волині
Про наш бойківський край розкажи. (2)

В Вифлеємі новина

колядка

Обр. Л. Дуди

Помірно, урочисто

Вокал

Бандура

Вок.

Б-ра

1. В Виф-ле - є - мі но - ви - на: Ді-ва Си-на по-ро-ди - ла. По-ро-

ди - ла в бла-го - да - ти не-по - роч-на Ді-ва Ма - ти Ма - рі -

я. По - ро - // - я. 2. По - ло - // - ю.

для закінчення

для закінчення

В Вифлеємі новина

1. В Вифлеємі новина: Діва Сина породила.
Породила в благодати непорочна Діва Мати Марія. (2)
2. Положила на сіні в Вифлеємській яскині.
Йосиф Діву потішає, повивати помагає Марії. (2)
3. Слава Божа і хвала у вертепі настала:
З неба ангели злітають, з Сином Божим прославляють Марію. (2)
4. Серед темної ночі дивне світло б'є в очі –
Ясна зоря засвітила, де Дитятко породила Марія. (2)
5. Недалеко пастирі пасли стадо в долині,
До вертепу прибігають і з Дитятком тут вітають Марію. (2)
6. На коліна припадають, подарунки складають:
"Що убогий дати може, жертвуємо, Сину Божий, Марії." (2)
7. Ще приходять три царі, аж зі сходу зіздарі,
Для Ісуса ставлять щиро ладан, золото і миро Марії. (2)
8. І ми також поспішімо, Богу дари принесімо,
У покорі прибігаймо, з Сином Божим все вітаймо Марію. (2)

В глибокій долині

колядка

Обр. Л. Дуди

Помірно жваво

Скрипка

Бандура

Вступ (перегра)

7

ВОКАЛ

1. В гли-бо-кій до-ли - ні ста-ла-ся но-ви - на -

Б-ра

11

Вок.

Там Пре-чис- та Ді - ва - Ма - ти по - ро - ди - ла Си - на. // Си - на.

Б-ра

1. В глибокій долині
Сталася новина –
Там Пречиста Діва-мати
породила Сина. (2)

2. Як го породила,
В люлю го вложила.
Люляй, люляй, мій синочку,
Чи й би-м си спочила. (2)
Перегра

*Після другого і четвертого куплетів перегра.

В глибокій долині

3. Зажди, мамцю, зажди,
Зажди хоч хвилину,
Най я піду та й принесу
Із раю перину. (2)

4. Де ж ти, Сину, підеш,
Як ти ще не годен –
Ще немає й дві години,
Як ти ся народив. (2)
Перегра

5. Годен, мамцю, годен.
Чом би я не годен?
Я сотворив небо й землю,
Ще-м ся не народив. (2)

Добрий вечір тобі, пане господарю

колядка

Повільно й урочисто

Обр. Л. Дуди

Вокал

Сопілка

Бандура

Вок.

Соп.

Б-ра

Вок.

Соп.

Б-ра

1. Доб-рий ве - чір то - бі, па - не гос - по - да - рю: ра - дуй - ся!

Ой ра - дуй - ся, зем - ле, Син Бо - жий на - ро - див - ся!

Добрий вечір тобі, пане господарю

1. Добрий вечір тобі, пане господарю: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

2. Застеляйте столи, та все килимами: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

3. Та кладіть калачі з ярої пшениці: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

4. Бо придуть до тебе три празники в гості: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

5. А що перший празник – Рождество Христове: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

6. А що другий празник – Святого Василя: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

7. А що третій празник – Святе Водохреща: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

8. Хай святкує з вами вся наша родина: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

9. Вся наша родина, рідна Україна: радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

На Різдво Христове

колядка

Обр. Л. Дуди

Помірно

Вокал

Бандура

mf

1. На Різд-во Хрис-то - ве

Вок.

Б-ра

Ан-гел при-ле-тів, він ле-тів до не - ба, лю-дям піс - ні пів.

Вок.

Б-ра

Всі лю-ди спі-вай-те, цей день ве-ли-чай-те, бо сьо-год-ні Рож-дест - во!

Вок.

Б-ра

2. Я ле-чу від Бо - га, ра-дість вам при-ніс, що в вер-те-пі бід - нім

На Різдво Христове

Вок.

Б-ра

Хрис-тос на - ро-дивсь. Ско - ріш по-спі-шай-те, Мла - ден - ця встрі-чай-те,

Вок.

Б-ра

Бо-га й На-рож-ден - но - го.

Вок.

Б-ра

3. А І-род лу-ка - вий про Бо-га уз-нав, ви-би-ти мла-ден - ців
4. Мно-го ми грі-ши - ли, Бо-же, пред То-бой, всі ми лю-ди гріш - ні,

Вок.

Б-ра

во - ї - нів пос-лав. Всіх ді - тей по - би - ли, ме - чі при-ту - пи - ли,
Ти о - дин свя-тий. Прос - ти про-грі-шен-ня, дай нам о - нов-лен-ня,

На Різдво Христове

Вок. *tr* 31 *f* для закінчення

А Хрис-тос в Є - гип - ті був. Прос - ти про-грі- шен- ня,
 Бо сьо- год - ні Рож - дес - тво. для закінчення

Б-ра *p* *mf*

Вок. 34 *rit.*

дай нам о - нов- лен - ня, бо сьо- год - ні Рож - дес - тво. *rit.*

Б-ра

1. На Різдво Христове Ангел прилетів,
 Він летів до неба, людям пісні пів.
 Всі люди співайте, цей день величайте,
 Бо сьогодні Рождество! (2)

2. Я лечу від Бога, радість вам приніс,
 Що в вертепі біднім Христос народивсь.
 Скоріш поспішайте, Младенця зустрічайте,
 Бога й Нарожденного.

Перегра

3. А Ірод лукавий про Бога узнав,
 Вибити младенців воїнів послав.
 Всіх дітей побили, мечі притупили,
 А Христос в Єгипті був.

4. Много ми грішили, Боже, пред Тобой,
 Всі ми люди грішні, Ти один святий.
 Прости прогрішення, дай нам оновлення,
 Бо сьогодні Рождество. (2)

Новая радость світу ся з'явила

колядка

Обр. Л. Дуди

Вокал Дуже помірно

Бандура *f* *mf* *tr*

Вок. 6 *mf*

1. Но-ва- я ра-дість сві-ту ся з'я - ви - ла: Пре-чис-та Ді-ва

Б-ра *tr*

Вок. 13

Си-на по-ро - ди - ла. Пре-чис - та Ді- ва Си-на по-ро - ди - ла.

Б-ра

Вок. 19

2. У Виф-ле - є - мі, в міс- ті ду- же ра - но ви-та-ти Па-на

Б-ра

Новая радість світу ся з'явила

Вок. 25

пас-ти - рям ска - за - но, ви-та-ти Па-на пас-ти-рям ска - за - но.

Б-ра 25

Вок. 31

Б-ра 31

f *mf* *tr*

Вок. 37

3. І ни-ні гой-но, гой-но ве-се-лім-ся, Рож-де-ству Є-го

4. Що-би Пан Біг дав щас-ли-вий вік ма-ти, а по смер-ти з Ним

Б-ра 37

mf

Вок. 43

низь-ко пок-ло - нім - ся. Рож-де-ству Є - го низь-ко пок-ло - нім - ся.

43

в не - бі царст-ву - ва - ти, а по смер - ти з Ним в не-бі царст-ву-ва - ти.

Б-ра 43

Новая радість світу ся з'явила

1. Новая радість світу ся з'явила:
Пречиста Діва Сина породила. (2)

2. У Вифлеємі, в місті дуже рано
Витати Пана пастирям сказано. (2)

3. І нині гойно, гойно веселімся,
Рождеству Єго низько поклонімся. (2)

4. Щоби Пан Біг дав щасливий вік мати,
А по смерти з Ним в небі царствувати. (2)

У полі, у полі маленька хатинка

колядка

Обр. Л. Дуди

Рухливо

Вокал

Бандура

mf

7 *tr*

1. У по-лі, у по-лі ма-лень-ка ха - тин-ка,
2. Пас-туш-ки у - бо - гі яг-ня-ток сте - рег-ли,

13 *mf*

там І-су-сик на-ро-див-ся, Бо-жа-я ди-тин-ка. Там І-су-сик
як по-чу-ли про І-су-са, ско-рень-ко при-біг-ли. Як по-чу-ли

18

на-ро-див-ся, Бо-жа-я ди-тин-ка. //-тин-ка.
про І-су-са, ско-рень-ко при-біг-ли. //-біг-ли.

Б-ра

tr

mf

У полі, у полі маленька хатинка

Вок.

24 *tr*

3. Ско-рень-ко при- біг - ли та й ста-ли га - да - ти:

Б-ра

p

30 *mf*

Чи по-зво - лить Бо - жа Ма - ти І - су-са ві - та - ти? Чи по-зво-лить

Б-ра

tr

35 *p*

Бо - жа Ма - ти І - су-са ві - та - ти? 4. І - су-се ма - лень-кий,

Б-ра

pp

40 *tr*

на па-ху - чім сі - ні, да - руй ща-стя й до - бру до - лю рід-ній У - кра -

Б-ра

p

У полі, у полі маленька хатинка

Вок. *mf* *rit.*

Б-ра *tr* *rit.*

45

ї - ні. Да - руй ща - стя й доб - ру до - лю рід-ній У - кра - ї - ні.

1. У полі, у полі маленька хатинка,
Там Ісусик народився, Божая дитинка. (2)

2. Пастушки убогі ягняток стерегли,
Як почули про Ісуса, скоренько прибігли. (2)

Перегра

3. Скоренько прибігли та й стали гадати:
Чи дозволить Божя Мати Ісуса вітати? (2)

4. Ісусе маленький, на пахучім сіні,
Даруй щастя й добру долю рідній Україні. (2)

Ой веснянко біла

Повільно, але рухливо, ніжно **веснянка** Обр. Л. Дуди

Скрипка *mf*

Бандура *mf*

Вступ (перегра)

6 *tr* *mf*

Вокал

Б-ра *p* *tr*

6 1. Ой вес-нян- ко бі- ла, звід-ки ти при - біг- ла? У свят-ко-вих ша-тах
2, 3. ...

11

Вок.

Б-ра

дів- ча-ток ві- та- ти. Гей, гей, дів- ча-ток ві- та - ти. // -ти.

1. Ой веснянко біла,
Звідки ти прибігла?
У святкових шатах
Дівчаток вітати.
Гей, гей, дівчаток
вітати.

2. Ой веснянко мила,
Чим ти очка мила?
Що вони прозорі,
Як на небі зорі,
Гей, гей, як на небі зорі.

Перегра

3. Ой веснянко-весно,
Тополине весло,
Човничок із клена,
Припливи до мене.
Гей, гей, припливи
до мене.

Ми голуба ізловили

гаївка

Обр. Л. Дуди

Вокал

Рухливо

Вступ (перегра)

Бандура

f

Вок.

mf

1. Ми го-лу- ба із- ло- ви - ли,
2, 3. ...

Б-ра

tr

Вок.

f

на-дів-ко - ло об-сту-пи - ли. – Ой го-лу - бе, чо-го ту-жиш? Ви-би-рай си,

Б-ра

mf

Вок.

16

ко-го лю - биш. – Ой го-лу - бе, чо-го ту-жиш? Ви-би-рай си, ко-го лю - биш.

Б-ра

16

* Після другого куплета перегра.

Ми голуба ізловили

Вок.

21

для закінчення

А ми в па - рі хо-дить бу - дем і друг дру - га лю-бить бу - дем.

Б-ра

21

для закінчення

1. Ми голуба ізловили,
Надівколо обступили.
– Ой голубе, чого тужиш?
Вибирай си, кого любиш.
– Ой голубе, чого тужиш?
Вибирай си, кого любиш.

2. – Я ходила, вибирала –
Нема того, що кохала.
Нема, нема і не буде,
Розсудили лихі люде.
Розлучили, розсудили,
Щоб ми в парі не ходили.

Перегра

3. Твої браття говорили,
Щоби ми ся не любили.
Твої сестри зневажали,
Щоби ми ся не кохали.
А ми в парі ходить будем
І друг друга любить будем.
А ми в парі ходить будем
І друг друга любить будем.

УДК 784:787.6

ББК 85.314.2

К 32

**«Квітонько бойкине» –
пісні для вокального ансамблю у супроводі бандури
Обробка, аранжування, упорядкування Лариси Дуди**

Музичний редактор – Віолетта Дутчак

Літературний редактор – Ірина Шалкітене

Комп'ютерний набір – Лариси Дуди

Дизайн обкладинки – Віолетти Палюги

ISBN

Підп.до друку 2014р. Формат друку 700х50/16

Гарнітура «Cambria».

Ум друк арк. 26,60

Наклад 500 пр.

Видавець і виготовлювач друкарня Фоліант

(ПП Білобровко Л.В.)

м. Івано-Франківськ,

вул. Старозамкова, 2

тел./факс (0342) 50-21-65 (багатоканальний).

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи Серія ІФ №24